

Prostor pro Vaše poznámky

**Z
P
R
A
V
O
D
A
J**

Listopad 2018

Marie Pazderková, 2. C

Eliška Brandová, 4. A

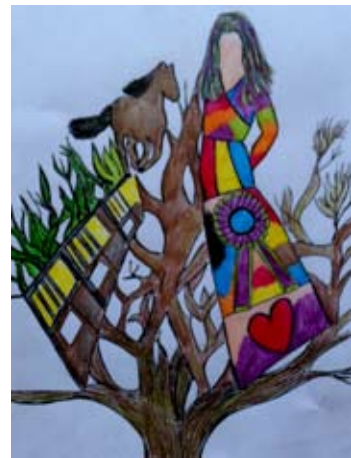
Tereza Jánová, 2. C

Sára Placáková, 2. A

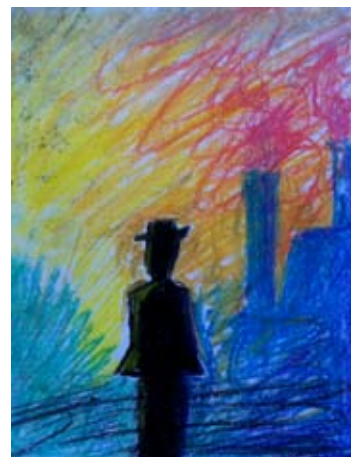
Ondřej Pekárek, 1. A

Tereza Jandáková, 2. C

Šárka Kameníková, 4. A

Veronika Laffarová, 2. C

dukování energie, neběží nepřetržitě. O chod reaktoru se stará tříčlenná posádka, která také vyučuje případné návštěvníky.

Na přednášce mě nejvíce zaujalo povídání o manuálním řízení regulačních tyčí a o zpožděných neutronech, které se účastní reakcí i po odstavení reaktoru. Za zmínku také stojí demineralizace vody pomocí iontoměničů-katexu a anexu.

Celá exkurze se mi velice líbila, ale rozhodně bych uvítal více podrobností ohledně reaktoru.

Erik Kortan, 6. A

Dvě divadelní pozvánky

První pozvánka se týká v pořadí již 3. Festivalu Divadla Dagmar, který pořádá Malé svatohorské divadélko Gymnázia pod Svatou Horou za finanční podpory města Příbram. První festivalový den se odehraje v prostorách školy, kde ve čtvrtek 15. listopadu v 19.30 začíná scénická kompozice z knihy Sokolov od Lukáše Beneše. V pátek 16. listopadu pokračuje festival v prostorách Památníku Vojna Lešetice. Od 18 hodin ovládne autentické prostředí bývalého pracovního tábora scénická kompozice Swampdrie ze stejnojmenného románu K. Russelové, za nějž byla autorka nominována na Pulitzerovu cenu. V 19.30 návštěvníky čeká scénické čtení z knihy Colma Tóibína Mariina závěť.

V sobotu 17. listopadu se koná na půdě naší školy 6. ročník Noci divadel – jedna z nejvýznamnějších akcí zaměřených na příbramskou veřejnost. I tato akce je finančně podpořena městem Příbram. Začátek programu je naplánován na 10 hodinu dopolední a poslední představení by mělo začít v 10 hodin večer. V bohatém programu se nejprve objeví dvě pohádková představení v podání Divadla Teatr Vaštar a LS Zalezlíci. Odpoledne přijde na řadu komediální představení Divadla Čučka, následováno satirou DS Půlnoc. Večer bude v režii DS Dobrej Matroš, jednoho z účastníků dubnové přehlídky Mladého a experimentujícího divadla Na hraně v Plzni, kde úspěšně vystoupil i náš divadelní soubor. Závěr bude patřit právě domácím, kteří tentokrát vystoupí se scénickým čtením.

Milí pravidelní i nepravidelní čtenáři Zpravodaje,

naposledy jste měli příležitost začít se do tohoto periodika 10. 4. 2018. Nevím, jak Vám, ale mně ten půlrok utekl neobyčejně rychle. Zkusím Vám připomenout něco z toho, co se za tuto dobu na Gymnáziu pod Svatou Horou událo.

Ve škole proběhl maraton přijímacích zkoušek, a tak naše řady posílilo 31 žáků ze sedmých tříd a 23 žáků z tříd devátých.

V rámci klíčových aktivit projektu Erasmus+ jsme vyjeli do šesti evropských zemí a Evropani také hostovali u nás.

Naši čtvrtáci zdolali maturitní zkoušku, třetina z nich s vyznamenáním.

Uskutečnil se tematický pobyt v přírodě, adaptační, sportovní a biologicko-zeměpisný kurz.

Naši gymnazisté zdvihli hozenou rukavici a zapojili se do mnoha sportovních soutěží i vědomostních olympiád.

Malé svatohorské divadélko se s hrou Proti pokroku Proti demokracii zúčastnilo několika divadelních přehlídek.

Žáci 1. a 2. A si prošli projektem Finanční gramotnost.

V červnu naši žáci své rodiče nepotěšili jen pěkným vysvědčením, ale i vlastním vystoupením při Dnu divadla.

Ve škole se nezapomnělo ani o prázdninách; 15 mých kolegů se po tři dny intenzivně vzdělávalo v oblasti inkluze.

Proběhla 2. etapa rekonstrukce osvětlení a elektrické sítě, na ni pak začátkem školního roku navázala tolik potřebná výměna ventilů u radiátorů.

Projekt Edison umožnil našim žákům seznámit se v Týdnu jazyků se zvyky a tradicemi jejich zahraničních vrstevníků.

Škola si slavnostně připomněla všechny státní svátky.

Závěrečné ročníky absolvovaly 2. kolo Vektoru, projektu zaměřeného na zjišťování vědomostního posunu.

A abych nezapomněl, došlo také ke změně na postu výchovného poradce, zástupce ředitele a ředitele školy.

Mgr. Pavel Karnet

Co nás čeká a nemine

Ještě v listopadu nás čeká například Festival Divadla Dagmar, Noc divadel. V prosinci žáci navštíví vánoční Drážďany. Seznámí se s institucemi EU v Bruselu. Setkáme se se žáky základních škol na již tradičním turnaji v logických hrách. A velmi pěkné bude jistě i vánoční zpívání. V lednu všichni zaplesáme, maturitní ples se blíží. V únoru se někteří žáci podívají do finské školy a v březnu již tradičně proběhne lyžařský kurz. Chystáme i akce týkající se prevence sociálně-patologických jevů, jako jsou například beseda o první pomoci, o mimo-

řádných situacích a návykových látkách, či Party se zdravou 5.

Doufáme, že všechny akce, které proběhnou, přinesou žákům nové a pěkné zkušenosti.

Mgr. Oldřiška Blehová

Naše „erasmácké“ zážitky

Výjezd za sluncem

Dne 22. 4. se naše osmičlenná tlupa setkala v osm hodin ráno na pražském letišti na terminálu číslo 1. Naše cesta začala a my všichni jsme se nemohli dočkat toho, co nám překrásné Řecko přinese. S přestupem v Srbsku náš let do Athén trval šest hodin; na zdejším letišti už na nás netrpělivě čekaly všechny ostatní skupiny (ti nejlepší na konec!). Dalších pět hodin jsme strávili v autobuse. Po této náročné cestě jsme se setkali s našimi hostiteli, kteří se nás ujali a odvezli nás do našich přechodných domovů. První večer se tedy nesl v duchu vzájemného poznávání.

Tvrdá práce začala v pondělí dopoledne, kdy nás čekalo společné představování našich prezentací a projektových prací. Následně jsme v mezinárodních skupinkách vyplňovali dotazníky, které se týkaly našeho budoucího povolání. Odpoledne nám byly oficiálně ukázány všechny krásy Volosu a večer jsme společně vyrazili na kafe. Režim v Řecku se diametrálně liší od našeho, do postelí jsme se dostali až po půlnoci. Na nabrání sil do dalšího dne jsme tedy neměli moc času – a po zbytek týdne tomu nebylo jinak.

V následujících dvou dnech jsme poznávali okolí. Navštívili jsme Meteoru, komplex klášterů zapsaný v seznamu památek UNESCO, továrnu na mouku, kde jsme viděli celý výrobní proces, a malebné vesničky na hoře Pelion, která se tyčí nad městem.

Ve čtvrtek přišla opět práce. Zkusili jsme si vytvořit e-portfolio, což je obdoba životopisu, ovšem daleko barvitější, rozmanitější a zábavnější. Odpoledne nás čekal zasloužený odpočinek. Konečně jsme se vydali na pláž a užili si moře. A večer se celý Erasmus sešel v nejlepší (a nejdražší) restauraci ve Volosu.

Pátek byl ve znamení velkého loučení. Někteří z nás se se svými hostiteli rozloučili již ve Volosu, ti šťastnější je měli po boku i při výletu do Athén. Jako správní turisté jsme se vydali na Akropoli a také jsme navštívili muzeum věnované její architektuře. Pak se slzy prolévaly znovu – museli jsme dát (prozatím!) sbohem našim novým kamarádům z Řecka, Finska a Itálie.

Španělský tým nás doprovázel i v sobotu, kdy jsme navštívili další athénské památky jako Diův chrám, olympijský stadion či budovu parlamentu, kde jsme zhlédli velice originální střídání stráží.

V neděli, 29. 4., jsme za sebou Řecko zanechali i my a vrátili se do Prahy, na terminál

Nápad, který vznikl v Irsku, se rozšířil do mnoha evropských zemí. Irská nadace pro osvětu o holocaustu, Holocaust Education Trust Ireland (HETI), tak poskytla i naší škole cibulky žlutých krokusů, abychom je mohli zasadit na památku jednoho a půl milionu židovských dětí, které zahynuly v koncentračních táborech, stejně jako i tisíce dalších dětí, které se staly nevinnými oběťmi nacistických zvěrstev.

Krokusy obvykle rozkvétají koncem ledna a začátkem února, tedy v době kolem Mezinárodního dne památky obětí holocaustu 27. ledna. Žluté květy připomínají Davidovu hvězdu, kterou byli Židé nuceni nosit za nacistické nadvlády.

Sázení krokusů předcházela hodina dějepisu, ve které žáci pracovali s pojmem holocaust. Následovalo společné sázení krokusů před budovou školy. Každý přiložil ruku k dílu. Na závěr někteří žáci vyprávěli o osudech svých předků, které souvisely s holocaustem nebo s dějinami druhé světové války.

Rozkvetlé květy snad nejen nám připomenou smutné období evropských dějin. A my tak na oběti nesmyslného režimu nezapomeneme a budeme jejich památku a příběhy předávat budoucím generacím.

Mgr. Monika Kalíková

Jaderný reaktor VR-1

Dne 8. října 2018 se náš fyzikální seminář, pod vedením paní učitelky Evy Kratochvílové, vydal na prohlídku cvičného jaderného reaktoru „Vrabc“.

Cvičný reaktor VR-1 „Vrabc“ se nachází v pražské Tróji v budově těžkých laboratoří MFF UK a Katedry jaderných reaktorů Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT. Jedná se o lehkovodní reaktor, který slouží pouze k provádění různých experimentů v rámci výuky studentů. Tento reaktor využívají nejen studenti z České republiky, ale i studenti ze zahraničí.

„Vrabc“ má výkon pohybující se od 1 do 5 kW, protože jeho účelem není produkovat energii. Kvůli tomu, že reaktor není určen k pro-

Rumcajse, ovčí babičky, pana Krbce a jeho zvířátek, Kuby a Stáziiny a také makové panenky a motýla Emanuela. Představení se všichni zhostili s velkou dávkou fantazie a humoru. Letos si přišli na své šikovní výtvarníci, protože připravit kostýmy a scénu bylo přece jen náročnější. Takový Maxipes Fík byl k nerozeznání od skutečného! Na pódiu se samozřejmě opět baletilo, zpívalo, v příběhu víly Amálky, té křehké panenky, si přišli na své dokonce i příznivci hororu. Hlediště bylo při premiéře i říjnové repríze vyprodáno do posledního místa a jak rodiče a příznivci naší školy, tak i žáci základních škol odcházeli z divadla spokojeni.

Mgr. Zdeňka Křesinová

Ocenění pro Malé svatohorské

Perný, ale zároveň krásný divadelní víkend prožili herci z našeho Malého svatohorského divadélka. Ti se od 13. do 15. dubna zúčastnili s představením Proti pokroku Proti demokracii přehlídky Mladého a experimentujícího divadla Na hraně v plzeňském kulturním centru Moving station. Představení bylo oceněno čestným uznáním poroty za angažovanou dramaturgii a získalo také doporučení k postupu na národní přehlídku experimentujícího divadla Šrámkův Písek. Gratulujeme!

Svatohorští gymnazisté si připomněli holocaust

Připomenout si památku obětí holocaustu pomohl studentům 2. A projekt Krokus.

číslo 2. Kromě suvenýrů jsme si domů přivezli kupu krásných vzpomínek a zážitků.

Barbora Bílá, 5. A, Natálie Štichová, 4. A, Tereza Rampová, 4. A, Petr Kareš, 4. A, Daniela Humlová, 2. C, Kristýna Váchová, 1. C

Návštěva z ciziny

Je zřejmé, že když se k někomu podíváme my, přijede se někdo podívat i k nám – oko za oko, jak se říká. A tak se stalo, že k nám ve druhém říjnovém týdnu zavítaly delegace z Itálie, Řecka, Španělska a Finska.

Neděle proběhla v duchu očekávání – to byl totiž ten den, kdy všichni přijeli, a třebaže jsme se se svými hosty zkontaktovali dávno předtím, byli jsme zvědaví, kdo že to k nám vlastně dorazí. Bude fajn? Bude umět anglicky? Budeme si rozumět – ne jen jazykově, ale i jako lidi? To jsou některé z otázek, které se nám studentům honily hlavou (obzvláště těm, kteří u sebe ubytovali lidi dva, těm skládám ohromnou poklonu).

Neopomeňme ani nervózní rodiče, v jejichž hlavách to vypadalo zhruba takto: Co budu vařit? Bude jim to chutnat? V kolik budou chtít vyzvedávat? Budeme s nimi taky muset mluvit?

Otázky týkající se programu zřejmě vrtaly hlavou učitelům. Bude je to bavit? Budou dávat pozor? Stihneme to všechno včas?

Schválně, zvedněte ruku vy, kteří jste se nakonec obávali poměrně zbytečně!

Jelikož každá výprava dorazila v jiném čase, měli jsme i my různě dlouhou dobu na to, je první večer otukat či blíže poznat, přesto lze říci, že jsme si všichni se svými svěřenci takřka říkajíc padli do noty. Proto byly seznamovací hry v pondělí naprosto pohodovou záležitostí, po níž jsme i většinu lidí byli schopni pojmenovat. Někomu to mohlo připadat nezáživné, ale uznejte, že sami od sebe byste si tolik jmen nezapamatovali. A jak se nám pak ta znalost hodila, když jsme se vydali utužovat nově vzniklá přátelství na bowling. Po prvním oficiálním dni jsme šli do postele s tím, že tenhle týden v pohodě zvládneme, a většině z nás to skutečně vydrželo.

V úterý byl v plánu celodenní výlet do Plzně a tehdy nastaly první drobné komplikace.

ce – ne všem se totiž chtělo vstávat. Nakonec se nám ale podařilo Příbram opustit relativně včas s tím, že případné spánkové deficity se doženou v autobuse. Na naplánovaný program už jsme tedy byli svěží.

Zahraníční studenty s maturanty zapojenými v projektu čekalo sezení v centru Info Kariéra, kde se nás ujali tři lektori a pracovali s námi na odhalování našich silných stránek a pozitivních vlastností, které můžeme potenciálně uplatnit v budoucím zaměstnání, což je něco, co se nikomu z nás nevyhne. Myslím, že bylo osvěžující po dni poznávání ostatních poznat trochu i sami sebe a s nově nabytými přáteli to sdílet. Každý z nás odcházel z centra o něco bohatší – a kdo ne, asi dělal něco špatně.

Na odpolední program se připojil i zbytek české bandy a všichni společně jsme vyšli směr Plzeňský Prazdroj, kde pro nás byla připravena exkurze po výrobně i sklepích. Inu, když už to pijeme (samozřejmě jen ti starší osmnácti let), můžeme vědět, jak a z čeho to vzniká, že?

Program to byl vyčerpávající, a to naši milí cizinci ani netušili, co je čeká další den – půldenní výprava po Příbrami. Jak jistě víte, náplní projektu jsou Skills for Future Working Life, takže jsme oslovili pár ochotných lidí po celé Příbrami, konkrétně tedy v kavárně na Svaté Hoře, v nakladatelství příbramského týdeníku Periskop, v hasičárně, na policii a ve veterinární ordinaci Na Zdaboři, a od nich jsme se dozvěděli něco málo o jejich práci a o tom, co je třeba udělat, pokud se chceme touto cestou vydat. Studenti se tedy v akci „Kulový blesk“ přesunovali ze stanoviště na stanoviště, dokud neviděli úplně všechno. O tom, co budou dělat odpoledne, jsme opět rozhodovali my – někteří to nevydrželi a vydali se objevovat krásy Prahy o dva dny dříve, než tvrdil harmonogram, a ti zbylí zase upustili páru v aréně Laser game.

Čtvrtek už naznačoval lehkou pachutí konce. Opět jsme se sešli ve škole, kde jsme zapracovali na svých vyjadřovacích schopnostech při natáčení video-životopisu; poté už jsme mohli odejít s pokynem: „Zabalte si.“ To nikdo neslyšel rád, a ještě hůř se to uvádělo v praxi. Během závěrečné party jsme ale na všechny chmury zapomněli a prostě se bavili, o upomínky se nám zde postarala paní fotografka, která se za celý večer téměř nezastavila. Všichni jsme chtěli vytěžit každou minutu, kdy jsme mohli být spolu, a tak se spousta z nás vrátila domů až po půlnoci.

Jestli pachutí konce byla ve čtvrtek jenom lehká, v pátek už se nedala snést. Trochu nám (nebo alespoň mně) tak pokazila zážitek z krás Prahy, kam jsme naše návštěvníky vzali. Prošli jsme královskou cestou od Prašné brány až po Pražský hrad, u Karlova mostu jsme udělali zastávku na plavbu po Vltavě. Pak už se naše skupina začala pomalu, ale jistě rozpadat, započalo objímání a loučení, ale to nejhorší přišlo na Hradě, kde mé oči nezůstaly suché – ano, opět. Emoce cloumaly snad každým,

scénka měla v tu chvíli za sebou již bohatou historii. Stala se totiž součástí oficiálních oslav ve městě Příbram ve dnech 14. a 24. října a reprízy Dne divadla pro základní školy, která proběhla 26. října. S další dobovou scénkou vystoupili naši studenti i v rámci programu letošní prokopské poutě. Ta připomněla návštěvu prezidenta T. G. Masaryka a jeho doprovodu na nádvoří Ševčinského dolu v Příbrami v roce 1920.

Slovo závěrem – ať další roky existence našeho státu přispějí k spokojenému životu jeho občanů!

Mgr. Zdeňka Křesinová

Svatohorští herci vzdali hold příbramskému rodákovi

Letošní rok neuplynulo pouze sto let od založení republiky, ale stejné věku by se v tomto roce dožil i významný příbramský rodák Václav Bedřich. Jeho jméno bohužel není veřejnosti tolik známé, ale díla, se kterými je spjat, určitě. Jedná se totiž o jednoho z našich nejlepších animátorů a režisérů animovaných příběhů. Nesmrtelnou se stala znělka k televiznímu večerníčku, která je považována za nejdéle uváděnou televizní znělku v Evropě. Jistě si všichni vybavíte onoho kluka v papírové čepici, kterak střídá jeden dopravní prostředek za druhým, aby dětským divákům včas přivezl další pohádku na dobrou noc. Václav Bedřich se narodil v Příbrami 28. srpna 1918 v tehdejší Žabí ulici, nynější Ondrákově, v Příbrami II. Od naší školy co by kamenem dohodil! I to přispělo k volbě tématu letošního Dne divadla, jak uvádí v jednom z rozhovorů dobrá duše celého projektu Tomáš Bílek. Václav Bedřich je spojen s celou plejádou úspěšných televizních večerníčků ať už jako samostatný animátor (např. víla Amálka je jeho vlastní dítě), nebo jako režisér a spolupracovník dalších slavných animátorů (Vladimír Jiránek, Zdeněk Smetana atd.)

Jednotlivé třídy si tak mezi sebou letos podělily největší hvězdy večerníčkovského nebe a zpracovaly je dle vylosovaného zadání. Poslední červnový čtvrtek a poté poslední říjnový pátek v rámci Dne divadla pro základní školy tak na prknech příbramského divadla ožily příběhy Maxipsa Fíka, Boba a Bobka, víly Amálky,

zajímavé fotky a videa z jednotlivých zemí, ale také si zkusit rumunský tradiční tanec nebo čínský druh cvičení nebo si nechat své jméno přepsat v gruzínském písmu. 80 procent studentů vnímalo projekt jako přínosný. Někteří ale více než videa ocenili možnost osobního rozhovoru s prezentujícími. Podle dotazníku se studentům nejvíce líbila prezentace Číny a Rumunska, následovaná Brazílií a Kyrgyzstánem. Novým poznatkem pro mnohé bylo zjištění, že některé země nejsou tak zaostalé, jak si mysleli, že v Kyrgyzstánu je provozován svérázný národní sport – hra s mrtvou kozou – nebo že žena může mít v jiných kulturách různé postavení. Za vše mluví výsledek anonymního dotazníku, v němž 98 procent studentů uvedlo, že by si přálo projekt zopakovat i v září 2019.

Mgr. Radka Vocílková

Rok ve znamení osmičkových výročí

Celým letošním rokem se jako červená nit vinou oslavy 100 let od založení Československé republiky. Výročí připomíná také výstava instalovaná ve vstupním areálu naší školy. Na jednotlivých panelech tu najdeme dobové fotografie města Příbrami, důležité okamžiky z historie, informace o významných osobnostech a spoustu autentických materiálů. Na její podobě se výraznou měrou podílel Ladislav Dostál, student 3. C., který zároveň významně přispěl ke zdárnému průběhu akce „Příbram prvorepubliková“ instalací historické výstavy v prostorách příbramské sokolovny. Výstava mapovala situaci v Příbrami v meziválečných letech a setkala se s velkým ohlasem veřejnosti. Svoji aktivitou přispěl k vynikající reprezentaci školy a patří mu za to náš dík.

Každá třída se svým osobitým způsobem formou nástěnky vyjádřila k nejvýznamnějším osmičkovým výročím letošního roku.

Oslavy vyvrcholily 25. října ve vnitřním vestibulu školy. O velké přestávce si všichni žáci společně za hudebního doprovodu zazpívali oblíbenou písničku našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka „Ach synku, synku“. Poté následovala divadelní scénka v podání několika studentů v čele s panem učitelem Bílkem, která měla připomenout, jak probíhalo vyhlášení samostatnosti konkrétně ve městě Příbram. Tato

jelikož takový projekt s sebou přináší nezapomenutelné zážitky a neocenitelné zkušenosti.

Proto apeluji na mladší studenty, chyťte příležitost za pačesy, dokud ji máte! Ať si jednoho dne neříkáte: Sakra, co všechno jsme mohli zažít, kdybychom do toho šli. Stojí to za to.

Ale ať nežvaním jenom já, tady máte vyjádření pár dalších účastníků:

„Co se týče mých hostů, byla jsem docela spokojená – s jednou jsme si nerozuměly, ale nebylo to proto, že by byla špatná dívka, hloupá nebo něco takového, ale neuměla vůbec anglicky, potom je těžké snažit se komunikovat. Ovšem můj druhý host byl naprosto senzační, nepotkala jsem lepšího člověka, opravdu jsme si sedly. Budeme se vídat i nadále, v kontaktu jsme každý den. Díky tomuto projektu jsem si zlepšila angličtinu a našla nové přátele.“ (Terka Tkáčová, 5. A)

„Moje Finka byla skvělá, přizpůsobila se, i když to pro ni znamenalo vstávat před pátou ráno. Byla hrozně milá i na všechny v domě, my jsme se před ní na oplátku snažili mluvit anglicky nebo jsem jí úplně všechno překládala. Neměly jsme problém si rozumět a mě až překvapilo, že jsme si povídaly i na poměrně osobní úrovni. Když jsme se v Praze loučily, bylo mi opravdu hodně smutno a myslím, že jí také. Mám štěstí, že se v únoru opět setkáme. Doufám, že se mi podaří být také tak milým hostem, jako byla Vilma pro mě.“ (Bára Vacuková, 4. A)

„Práce a seberozvoj je pro studenty skvělé téma, navíc to bylo pěkně zorganizované, chtělo se něco dělat a udělat to pěkné a pestré, takže i když byl program občas dlouhý, byl super, mělo to hlavu a patu. Co se týče zahraničních studentů, ne všichni byli úplně aktivní a ne všichni chtěli rozvíjet svoji angličtinu, každopádně se snažili a respektovali i naše programy a neměli výhrady. Ne všichni asi chytli dobrého studenta, což se bohužel stává, ale já jsem chytla super holčinu, Finku, která sice byla trochu stydlivější, ale večer se trochu rozjela a doma jsme si povídaly o všem možném klidně dvě hodiny. Uměla krásně anglicky, za což jsem byla moc ráda, protože jsem se i já mohla posunout. Řekla bych, že jsme si docela sedly, i když máme odlišné koníčky.“ (Aneta Káralová, 6. A)

za český tým Erasmu Barbora Bílá, 6. A

Společné poznávání našeho regionu

Projekt Erasmus+ KA2 „Neighbours, yet different1“ realizujeme spolu se střední školou ve městě Kappeln v Šlesvicko-Holštýnsku. Projektu se účastní celá třída 2. A. V tomto školním roce vstupujeme do druhého, posledního, roku projektu. Na podzim 2017 jsme projekt zahájili setkáním učitelů v Německu a v květnu tohoto roku německá třída přijela k nám do Příbrami. Celotýdenní program obě třídy absolvovaly společně. Prošli jsme naše město s přístroji GPS na základě plánu, který pro své německé partnery připravili naši studenti. V programu byla i návštěva radnice, kde nás mile přijal starosta města p. Jindřich Vařeka. Prohlédli jsme si Svatou Horu i Hornické muzeum. Jeden celý den jsme strávili v Praze. Při poznávání regionu, na který je projekt zaměřen, jsme navštívili výkrmnu drůbeže ve Velké u Kamýka nad Vltavou a místní firmu PBTisk jako představitele primárního a sekundárního sektoru. Ale také jsme pracovali. Ve škole skupiny studentů dohromady připravovaly prezentace na své téma z fyzické geografie obou regionů a ty na závěr pobytu představily. Studenti se setkávali nejen při společných aktivitách, ale i ve svém volném čase. Chtěla bych moc poděkovat příbramským rodinám studentů současné 2. A, které se o německé studenty velmi mile staraly. Věřím, že se naši studenti v Německu, kam celá třída vyrazí v polovině června, budou mít stejně dobře.

Mgr. Hana Malátková

Naši učitelé na cestách

V minulém podzimním čísle jsme informovali o tom, že po několika letech žádostí naše škola získala grant v rámci projektu Erasmus+ na jazykové a metodické vzdělání učitelů, na metodiku výuky CLIL (výuka odborných předmětů v angličtině) a tzv. „job shadowing“ neboli stínování (návštěva hodin v partnerské škole a výměna zkušeností).

Během letošních prázdnin bylo z plánovaných 10 mobilit realizováno 8, zbývající dvě proběhnou v letošním školním roce. Účastníci kursů navštívili (případně navštíví) rozličná místa v Evropě, třikrát Anglii, dvakrát Portugalsko, Irsko, Island, Maltu, Lotyšsko, Německo. Většina kurzů byla zaměřena na metodické vzdělání v oblasti výuky cizích jazyků, dva kurzy podpořily rozvoj jazykových znalostí

u učitelů odborných předmětů, které posléze využijí při CLIL výuce. Nově získané poznatky se promítnou ale i v hodinách dějepisu, zeměpisu a tělocviku (např. outdoorové aktivity, využití ICT nástrojů Google Moje mapy, Google Earth, Google StorySpheres). Jeden z kurzů byl zaměřen na metodiku výuky CLIL v hodinách společenských věd. V rámci tzv. stínování proběhly dvě vzájemné návštěvy mezi naší a partnerskou školou ve Španělsku, zbývající dvě jsou naplánovány na příští rok. Jedná se o předávání zkušeností v oblasti metodiky CLIL výuky, dotčenými předměty jsou především přírodovědné předměty a částečně také společenské vědy. Kromě získání nových poznatků, prohloubení vlastních jazykových dovedností, rozšíření portfolia didaktických metod navázali účastníci kurzů nová přátelství, která se mohou v budoucnu proměnit v další partnerské projekty. Jeden z takových projektů je u svého zrodu. Mohl by podpořit výuku druhého cizího jazyka, a to němčiny.

Účast tak velkého počtu vyučujících na projektu svědčí o tom, že si uvědomují význam stálého sebevzdělávání, bez něhož není možné v dnešní rychle se měnící době obstát. Vzdělaný a aktivní učitel totiž znamená i vzdělaný a aktivní žák.

Mgr. Zdeňka Křesinová

Edison 2018 otevřel nové obzory

V souvislosti s Evropským dnem jazyků proběhl v týdnu od 24. září na naší škole další ročník projektu Edison. Tento projekt podporuje šíření povědomí o cizích zemích, jejich jazycích, národních tradicích, jídlech a jiných aspektech kultury. Mezi naše studenty se tak dostaly informace přímo od zástupkyň jednotlivých států, které byly jen o něco málo starší než oni a mohly jim tak pohled na svou zemi poskytnout z úhlu pohledu jim nejbližšího. Navštívily nás dívky z Kyrgyzstánu, Indie, Číny, Brazílie, Rumunska a Gruzie. V rámci každé prezentace v angličtině mohli studenti nejen vidět